

406 000 000 000251
HUUHTANEN REIJO

PALLASTUNTURINKJ 5B7
01280 VANTAA

JOUKKO
JULKAISIJA

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY
N:o 6 JOULUKUU 1985 !

TALVIRALLI -86

7—9.2.1986

Rallipaikka sijaitsee Koillis-Hämeessä. Maksamalla osallistumismaksun 60 mk / persoona 15.01 mennessä kerhon tilille, saat postitse ajo-ohjeet perille. Postisiirtotili KO 426 781-0 MP-69 ry / Pekka Voutilainen Palovartijantie 6 A 5, 45100 Kouvola.

Osallistumismaksun vastineeksi tarjoamme sinulle lämpimän aterian lauantaina, aamiaisen sunnuntaina, saunan ja avannon sekä puhvetin, josta voit ostaa kahvia, tupakkia yms. Majoitus ylellisissä puolijoukkue-teltoissa. Omalla teltalla tai laavulla varustautuneet motoristit ovat luonnollisesti myöskin erittäin tervetulleita.

Lisätietoja voit soitella iltaisin kerhoisi Saarenheimolta numerosta 935-572 45.

Tervetuloa!

N:o 6 marraskuuta 1985. 16. vuosikerta.
Ilmestyy: tammi-, maaliskuu-, touko-, heinä-, syys- ja marraskuussa
Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.
Jaetaan ilmaiseksi kaikille Moottoripyöräkerho 69 r.y.:n jäsenille.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.: hallitus

Puheenjohtaja

Jaakko Laurila
Lentäjätie 3 F 34
03100 Nummela
Puh.t. 90-537 011
Puh.k. 913-217 23

Varapuheenjohtaja

Pekka Kuoppala
Muuttolinnuntie 18 A
00780 Helsinki
Puh.k. 90-354 428

Sihteeri Jäsenasiat

Hanna Kinnunen
Koudantie 15 B
00760 Helsinki
Puh.k. 90-381 373

Kassanhoitaja Merkit

Pekka Voutilainen
Palovartijantie 6 A 5
45100 Kouvola
Puh.k. 951-111 04

Kerhoisäntä

Pertti Saarenheimo
Ruskeamäki
35100 Orivesi As.
Puh.k. 935-572 45

Varajäsenet

Guy Wikström (NMR)
Virkatie 2
01510 Vantaa
Puh.k. 90-821 358

Osku Vaahtera (EAK)

Maratonkuja 6 A 1
01280 Vantaa
Puh.k. 90-302 391

Jouko Mäenpää

Tuomikuja
63400 Alavuus As.
Puh.k. 965-20031

Jouni Valkeejärvi

Satamatie 1
35700 Vilppula

Päätoimittaja

Aki Oura
Viipurinkatu 7 C 30
00510 Helsinki

Toimittajat

Eero Mikkola
36160 Siitama

Taavi Hiltunen
Keskustie 52 B 5
35300 Orivesi

Jussi Pursiainen
Paaroori
28680 Pori

Kerhon postisiirtotili
numero KO 426 781-0

Pankki: SYP
Kouvola kauppatori
Tili n:o 233221-323

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta 1986

Hyvät ystävät! Vuosi on taas eletty ja nyt on kiitosten aika. Henkilökohtaisesti kiitän teitä kaikkia luottamuksesta. Uskon, että yhdessä voitamme esteet ja saamme rakkaan Motoristimme jatkuvuuden taattua.

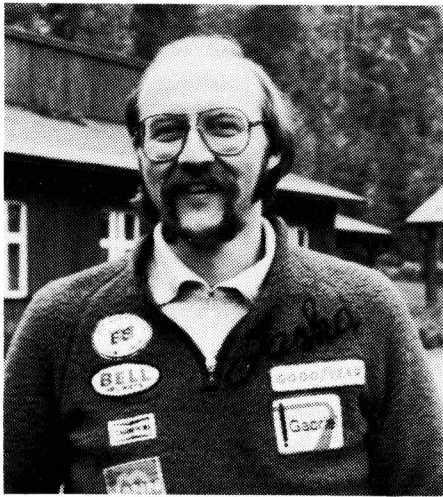
Henkilökohtaiset kiitokset Sinulle Aimo kaikesta siitä uhrautuvasta työstä, jonka hedelmiä näinä vuosina olemme saaneet nauttia. Ilman Sinun neuvojasi ja tukeasi en olisi uskaltanut aloittaa.

Me kaikki teemme tätä lehteä yhdessä ja niinpä se on juuri niin hyvä kuin meidän juttumme ja kuvamme. Toimittajien panos on tietysti ratkaiseva ja Eeron, Taavin ja Jussin työ on vuosien aikana ollut se kantava selkäranka, jota jokainen lehti tarvitsee. Me aiomme jatkaa edelleen, mutta panostakaa hyvät ystävät tekin, jotta lehtemme tärkein tehtävä, vuorovaikutus ihmisten kesken, toteutuu.

Seuraavan numeron jutut ja kuvat olisi oltava toimituksessa 15.1.86 mennessä.

Nauttikaa Joulun rauhasta ja kirjoitelkaa!

Aki

Puheenjohtajan palsta

”Ainoat asiat, mitkä yrityksessä kehittyvät itsestään, ovat epäjärjestys, kitka ja huonot suoritukset”

Lukiessani yllä mainitun lausahduksen, jonka eräs opeistaan kuuluisa markkinointiguru on jättänyt yritysjohdolle mietittäväksi, en voinut olla yhdistämättä jälleen kerran kahta asiaa. Korvatessamme sanan yritys sanalla yhdistys koskettaa tämä suuri viisaus meitä jokaista. Tai sen ainakin tulisi koskettaa.

Kerhomme on yhdistys, jonka yrityksenä on yhdistää ja edesauttaa harrastuksemme parissa olevia ihmisiä ja koko moottoripyöräilyä ainakin välillisesti. Tämä toiminta vaatii tiettyä pääomaa, positiivista kassavirtaa, suunnitelmallisuutta ja tarkkaa taloudenpitoa. Kerholla on oltava johtoryhmä, kuten yritykselläkin. Yhtäläisyyksiä löytyy paljon. Yrityksissä on sekä menestyviä että horjuvia ja kaatuvia. Menestyville yrityksille on yhteistä, että ne eivät hyväksy huonoa tulosta.

Kerhon onnistuminen toiminta-ajatuksessaan ja ajamassaan asiassa riippuu suuresti paitsi hallituksen tavoitehakuisuudesta ja itselle selvitettyistä päämääristä, myös koko jäse-

nistön tavasta ja kyvystä ajatella samalla tavoin. Yksilön ja ryhmän toiminnan on oltava sopusoinnussa yhteisesti hyväksytyjen toimintaperiaatteiden kanssa. Vaikka olemmekin kerho, ja vaikka toimintamme onkin harrastusta ja vaikka tämän puuhan tuleekin olla hauskaa ja rentouttavaa, niin itsestään tapahtuvia asioita odottaessamme voimme varautua ainoastaan siihen, että epäjärjestys, kitka ja huonot suoritukset lisääntyvät, kunnes koko toiminta tyrehtyy.

Tilanne ei tietenkään ole tällä hetkellä näin huono, vaan talous on vakaa ja eri tapahtumiin on riittänyt järjestäjiä. Uusia toimintoja ja esiintymisfoorumeja on kehitteillä. Mutta muistakaamme, että vain ne jäsenet, jotka kantavat tavalla tai toisella kortensa tähän yhteiseen kekoomme, ovat osaltaan turvaamassa tulevaisuuttamme ja toiminnan jatkuvuutta.

Linjamme on vakaa — eteenpäin yhteistyössä jäsenistön ja moottoripyöräilyn hyväksi. Rauhallista Joulua ja Valoisaa Uutta Vuotta!

Aimon pitkä sarka

Aimo ja viimeinen pyörä 1970-luvun alussa

Kerhon nuorimmat jäsenet ovat syntyneet niihin aikoihin, kun syntyi Kontioralli ja pari vuotta myöhemmin kerhomme Kuusysi. He ovat kasvaneet tämän jälkeen lapsuudesta nuoruuteen ja miehuuden kynnykselle. Samanaikaisesti on pari vuosikymmentä vanhentanut sitä perusjoukkoa, joka aloitti Kontiorallin ja perusti Kuusysimme. Vuosien mittaan on yksi ja toinen alkuajan pienestä ydinjoukosta jäänyt sivuun. Tämän lehden edellisen numeron myötä luopui myös Turusen Aimo. Lehden päätoimittajana hän oli yhtämittaisesti 10 vuotta, sitä ennen vuosikausia kerhomme puheenjohtajana.

Monilla nuoremmilla jäsenillämme tuskin on selvillä, miten urauurtavan ja pitkän vaon Aimo on ”kyntänyt” kerhomme toiminnassa. Kontioralli-idean ja matkapyöräilijäkerhon idean luonnissa ja toteuttamisessa hän oli ydinhenkilö, itse innostunut ja muita innostava. 1960-luvun ”moottoripyörän tuomiovuosina” hän oli niitä, jotka saivat ”herätyksen” moottoripyörän uuteen tulemiseen.

Alkuajan puheenjohtajana Aimo sai nähdä moottoripyöräilyn uuden aallon mahdin, mutta myös ne ongelmat, mitkä 1970-luvun alun ”hullut vuodet” aiheuttivat. Kolaritilastot näyttivät niin uhkaavilta, että monilla tahoilla moottoripyörä nähtiin vain tuhon levittäjänä. Tässä vaiheessa matkapyöräilijöiden kerholla oli tärkeä ja raskaskin tehtävä: oli uskottava kehitykseen ja työskenneltävä sen hyväksi.

Kun vaikea reumasairaus keskeytti Aimon ajoharrastuksen, hän antoi pahnoksensa kerholehden puolella ja suhdetoiminnan kehittämisessä. Tähän kymmenvuotiskauteen sisältyi mahdollista määrää sellaista työtä, jota lehden valmiina käteensä avaava ei tajua. Alansa ammattimiehenä Aimo teki talkootyönä suuren määrän sellaista, mikä muuten olisi pitänyt maksaa, ja jonka tästedes kerho lehteä ylläpitäessään joutuu maksamaan. Kerholla ei ole tässä vaiheessa mahdollisuutta saada vastaavanlaista ammatimiestä Motoristin tekoon, joka varsinaisen lehden kokoamisen lisäksi te-

kisi osan kirjapainotyöstäkin.

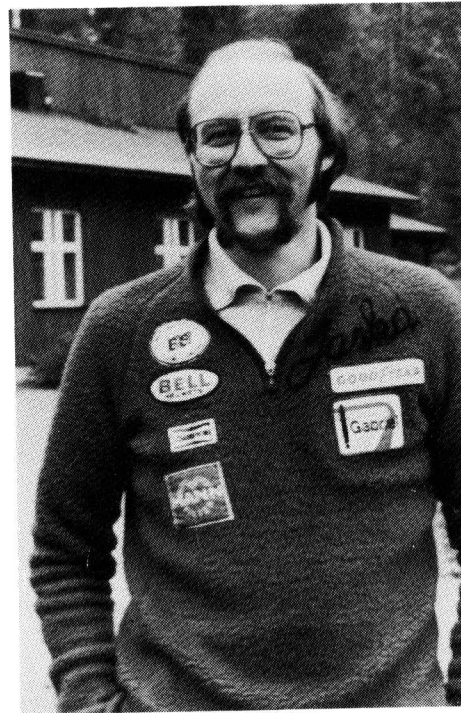
Ongelmitta tuskin mikään lehden numeroista on syntynyt. Joitakin luvattua aineistosta ei sittenkään saavu toimitukselle sovittuun aikaan. Lukijain omia kirjoituksia tulee niukasti. Joukkomme kai on vähemmän kirjoitusharrastuksen väkeä, kuin valmiin lukijoita. Kuitenkin päätoimittaja voi tuntea syyllisyyttä, ettei saa parempaa ja monipuolisempaa lehteä kokoon. Moitteitakin tulee, tosin joskus kiitoksenkin sana. Ei ihme jos 10 vuotta päätoimittajan paikalla luo halun vetäytyä pois. Näin pitkä sidonnaisuus edellyttää jo "lomaakin".

Tämän Aimon vaiheiden kertaus ei ole tarkoitus olla muistikirjoitus. Uusi päätoimittaja vetosi minuun, että nuorempia lukijoitamme varten kertaisin Aimon työtä ja merkitystä kerhomme toiminnalle. Nämä vuodet ovat olleet minullekin yhteistyön vuosia Aimon kanssa. Lukematomissa tapahtumissa olemme yhdessä käyneet, ja niillä matkoilla myös katselleet maatamme ja kan-

saamme matkapyöräilyn tapahtumien ja ilmiöiden ohella. Olemme monta kertaa keskustelleet raiteentumisesta, mihin erikoisharrastukset ja niiden lehdet joutuvat. Mutta tuskin Motoristi sittenkään on niitä kapealaisimpia, ja kerhomme toiminta raiteentuneinta. Varmasti esim. monien urheilulajien erikoislehdet painavat vielä rajumpaa sanomaa ja tekstiä. Jopa erikoislehtien lukija voi ärsyntyä, jos lehti "ei pysy asiassa".

Jo muinaisina päivinä sanottiin, että kun mies on pitkän ja merkittävän työjakson tehnyt, hän voi hyvällä syyllä vetäytyä hoitamaan puutarhaansa. Aimolla on metsänkeskelle itse luomansa mökki monilajisine puutarhoineen. Ja musiikin "viljelylle" jää nyt enemmän aikaa. Toivottakaamme hänelle antoisia hetkiä harrastustensa parissa. Toivottavasti vielä näemme hänet joissain mp-tapahtumissa vieraana ilman työhuolia, pitkän linjan mp-veteraanina.

Eero

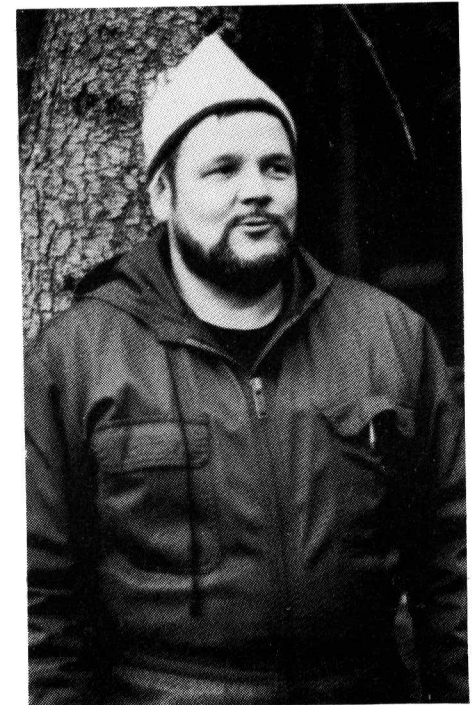
*Puheenjohtaja
Jaakko "Jaska" Laurila
Kielitaitoinen, esiintymiskykyinen
kerhon keulakuva. Ollaanpa tarkkana,
ettei äijä pääse livahtamaan vi-
rastaan tulevassa vuosikokouksessa.*

Moottoripyöräkerho 69 ry:n hallitus

Seuraavilla sivuilla kuvallinen esittely uudestahallituksesta koko jäsnistöle. Hallitus toivottaa Teille kaikille Rauhallista Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta 1986.

Kuvat ja tekstit: Pekka Voutilainen

*Varapuheenjohtaja
Pekka Kuoppala
Sen minkä VPJ kielitaidossa menettää korvaa täysin ääni sekä reipas esiintyminen. Mies paikallaan.*

Kerhoisäntä

Pertti Saarenheimo

Suunnilleen jokainen tuntee Pertsan, jokapaikan höylän. On niin lyömätön hommassaan, että pidetään kerhoisina ainakin 20 vuotta vielä!

Kassanhoitaja

Pekka Voutilainen

"Vanha nuuka" on jo vuosikautia vahtinut kerhon rahakirstua kohtalaisen menestyksellisesti. Jättäneen kuitenkin tämän kauden jälkeen paikansa hallituksessa. Hyvä seuraaja lienee tiedossa.

Sihteeri

Railii "Hanna" Kinnunen

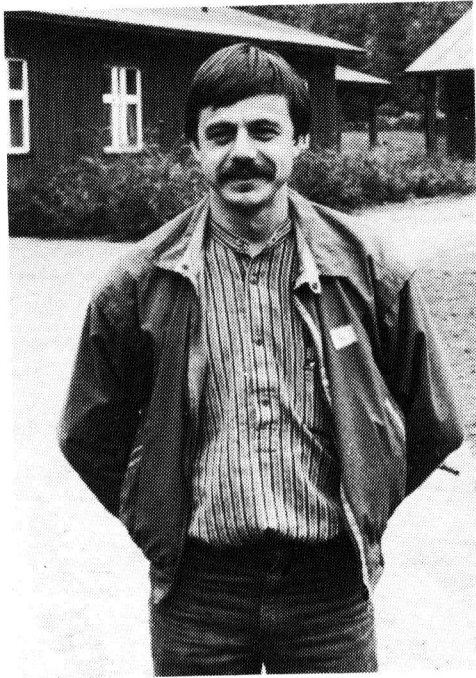
Hanna on hoidellut sihteerikön postiaan todella näppärästi saattaen näin häpeän syvään alhoon erään risupartasovinistin, joka noin vuosi sitten rohkeni epäillä naisen sopivuutta näin "miehiseen" porukkaan. Hyvä Hanna!

Varajäsen NMR

Guy Wikström

Pitkän linjan motoristi. Ulkomaankielisten asioiden erikoismies. Tuntee vastapelurit vuosien takaa. Heja pohjoismainen yhteistyö.

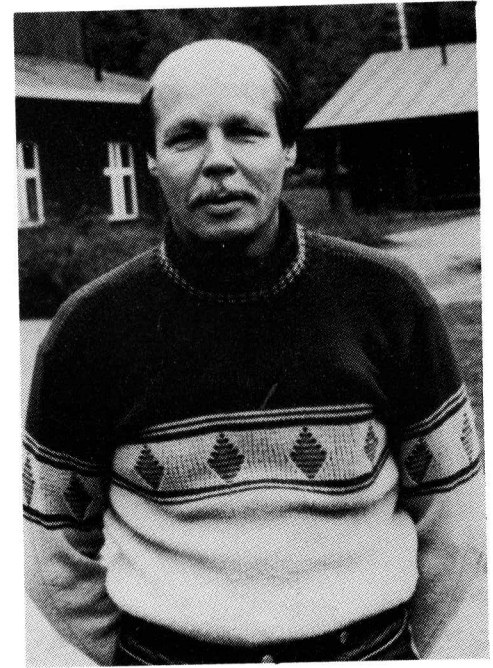

Varajäsen EAK
Osku Vaahtera
Rohkea mies. Aikoo monien taitavien edeltäjiensä tavoin kuluttaa voimansa loppuun saadakseen härkämäiset motoristit osallistumaan sankoin joukoin Ennakoivan Ajon Kursseille. Lykkyä tykö!

Varajäsen
Jouko Mäenpää
Jämerää pohjalaisuutta. Järjestää näin alkuun Kontion 1987. Niin sitä pitää. Menestystä!

Varajäsen
Jouni Valkeejärvi
"Nuorisoministeri" Puolustuslaitos pitää miestä niin pihdeissään, että kuvakin julkaistaan vasta myöhemmin, jos silloinkaan. Aamut vähenee ja kerhohommat odottaa. Lepo!

Päätoimittaja
Aki Oura →
Sähköisen viestinnän pintaliitäjä. Pyrkii opiskelemaan myös kerholehden tekoa jäsenistön avulla ja kustannuksella.
Huomio: Kaikki jutut, kuvat ja muu lehtemme tarkoitettu aineisto päätoimittajalle. Osoite etusivulla.

Sarjassamme "Kerhomme kesäisiä tapahtumia" esittelemme tänään

NAHKAPUKUBALETTI, koreografiaa kylmiltään

Taiteellisesti korkeatasoisin kerhotapahtuma sai sijansa 17.8. -85 Korpijärven campingalueella, jonne kerhomme Roope-Ankan laatimille trial-jaksoille uskaltautui yli 30 balle- ja ballirinaa. Ajokaluusto kaavittiin kuljetusautosta esille hieman ennen kisaa, joten harjoittelu paikalla ei tullut kysymykseen.

Ilmassa siis leijui kerosiinin katkun lisäksi se tunnettu urheilujuhlan tuntu valmistauduttaessa ensimmäiselle jaksolle. Suorituksia seurattaessa ei aina tiennyt johtuiko tankoa heiluttava tärinä koneesta vai kuljettajasta, niin paljon jännitystä oli suorituksissa. Ensimmäiset jaksot olivat helpohkoja, niinkuin pitääkin, mutta silti alettiin jaksolla kolme hyvällä karheata kaarnaa ja kivenkuvetta mottona ”no kun tolee hyppii eteen”.

Jaksot neljä ja viisi oli sijoitettu rinneeseen ja siellä alkoi kertyä vaikeuksia useille ja ainakin piti yrittää keskittyä ajamiseen todenteolla. Kun seuraava jakso eli kuudes ilmaantui näköpiiriin, se aiheutti lievää käsien hikoamista sillä kyseessä oli kelopölkkypinon ylittäminen ja puun kierto hankaloittamishalkoja väistellen ja uudelleen pinon yli. Ravistusta lisäsi vielä tieto, kuinka aitaa oli vierestä kaatunut kun kasööri rataa tehdessään ja pölkkyjä viritellessään oli jou-

tunut toimimaan koekaniinina. Tietokone mokoma kun ei osaa vielä ajaa trialpyörääkään. Pelot olivat suurelta osin aiheettomia, sillä kokonaisuutena jakso meni tyylikkäästi nostatuksiineen, hypytyksiineen ja — puun hyväilyineen ohjaustangon kieltäytyessä kääntymästä ylityksen jälkeen. Helpottuneena voitiin siirtyä edelliselle jaksolle, joka ajettiin nyt päinvastaiseen suuntaan. Jakso kahdeksan oli muistissa joillakin jo viime vuodesta, aiheuttaen tärinöitä, sillä nolville ajamista vastaan olivat esteenä tiukka mutka ja iso kivi, jota ylitettäessä nähtiinkin huimia ja kohahduttavia suorituksia. Jos edellisistä jaksoistakin oli selvitty ilman virheitä, niin viimeiset jaksot näyttivät jo sellaisilta, että oksat pois ja osa runkoa, niin kuin suutarin joulukuusesta. Oli nimittäin pahat mäet ja tiukat mutkat alussa ja lopussa ja lisäksi juurakoista rinnettä, jota vaikeutti kilpailun edetessä hieraantuminen. Tältä jak-

Vasemmalla Otto Lindgren kelojen ylityksessä ammattimiehen ottein ja yläkuvassa ihmetellään, kun jalkatappi laahaa maata...
Alakuvassa ratamestari irroittelee kilpailijaa petäjän syleilystä.

solta, ajettiin näet 9 ja 10 mennen tulen, ropisi pisteitä oikein olan takaa ja takasi sen, että kukaan ei selvinnyt kisasta ilman virhepisteitä.

Lopuksi hieman omia ja muiden tuntemuksia tämän tyyppisestä kisasta. Sitähän on jo toistettu, että tämän tyyppisellä harjoituksella on ajotaitoa kehittävä vaikutus, ajettiinpa sitten millaisella ajoneuvolla hyvänsä. Jopa autoiluun on siirtovaikutusta, sillä pelisilmä kehittyy, vaikka auton ratissa ei paljolti tasapainoa tarvitaakaan. Keskittymiskyky ja jännittämättömyyttä laji vaatii niin sanotun ”pokerin” ohella, eli pyritään hoitamaan hankalakin tilanne loppuun, vaikka korvanlehti maassa, eikä lopeta kesken, vaikka olisi suu turpeita täynnä. Ollaan siis tilanteen herroja. Siinä lienee riittävästi syytä kokoontua taas ensi kesänä vaikka Lillin hoviin, sillä maastot ovat meille ainakin riittävän hankalia

Reijo Relander

Moottoripyöräkerho 69 ry:n Trial-kerhomestaruus 17.8. 1985

Miehet	loppup.						jaksot/pisteet					
1. Anttila Jari	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	
2. Sjöblom Juha	5	0	1	0	0	2	0	0	0	0	5	
3. Lindgren Otto	6	0	0	0	1	0	0	0	0	3	2	
4. Honkanen Kyösti	7	0	1	0	0	0	0	1	2	3		
5. Uski Jouni	8	0	0	1	0	0	5	0	1	0	1	
6. Wikström Guy	10	0	1	0	0	2	0	0	0	5	2	
7. Lumme Keijo	17	0	1	1	0	0	5	0	2	3	5	
8. Nikunen Arto	20	5	0	0	2	0	5	0	2	3	3	
9. Kulju Pekka	20	5	0	0	0	0	5	0	0	5	5	
10. Relander Reijo	22	0	0	5	5	3	0	2	1	5	1	
11. Hanski Kari	22	5	0	0	1	5	3	0	0	5	3	
12. Viertola Vesa	23	0	0	0	5	5	1	3	3	3	3	
13. Jaatinen Timo	23	0	0	0	5	0	5	0	5	5	3	
14. Väisänen Vesa	24	0	0	0	2	1	5	3	5	5	3	
15. Karhapää Tarmo	26	2	1	1	1	0	1	5	5	5	5	
16. Mänttari Ari	28	5	2	0	3	2	5	0	3	5	3	
17. Lehtonen Mikko	29	1	2	0	5	3	5	0	5	3	5	
18. Karvonen Lauri	31	1	5	1	5	2	0	5	2	5	5	
19. Laurila Jaakko	33	5	5	3	3	1	5	1	2	5	3	
20. Kaunisaho Timo	35	5	5	5	2	2	0	5	3	5	3	
21. Ekblad Kaj	35	5	5	1	2	5	1	1	5	5	5	
22. Wikström Kenneth	39	2	1	5	3	3	5	5	5	5	5	
23. Kivelä Harri	39	5	5	5	5	5	1	0	3	5	5	
24. Pitkakangas Jari	42	5	5	5	5	3	5	1	5	3	5	
25. Kaipainen Veli-Matti	46	3	5	5	5	5	5	3	5	5	5	
26. Nyqvist Bo	58	5	5	3	5	5	5	5	5	10	10	
27. Kuoppala Pekka	65	5	5	5	5	5	10	5	5	10	10	

Naiset

1. Nyypy Minna	21	5	5	3	5	3
2. Mikkola Marjo	21	5	3	3	5	5
3. Nyqvist Virva-Liisa	23	5	5	5	5	3
4. Wikström Ina	25	5	5	5	5	5
5. Ingareus Merja	25	5	5	5	5	5

Puheenjohtaja esittelee kuuluisaa pitkää askeltaan ja alakuvassa Ari Mänttari etenee tyylipuhtaasti kiven yli.

Kontionpeijaiset Siitamassa

Lokakuun ensimmäinen viikonloppu oli säätilastojen mukaan ajankohdan vuosisadan lämpöennätys. Mikäpä oli Inarin Angelin Kontiorallin toimihenkilöiden ajellessa Siitamaan rallin peijaistilaisuuteen. Kerhon hallitus oli myöntänyt parintonnin määrärahan pikku kekkereitä varten. Siitaman nuorisoseura luovutti paikan vain 300 mk:n vuokrasta, joten jäi rahaa syötäviä ja juotavia varten. Pirkanmaan tytöt valmistivat keittiössä ruoan. Menyyn perusta oli lihapullat, joita oli niin paljon, että jos joku oli toi-

vonut kerrankin saavansa tarpeeksi lihapullaa, nyt sitä oli tarjolla. Kyyti-poikana oli perunoita Eeron kellarista ja pari lajiketta salaattia. Jälkiruokana oli hedelmäsalaattia ja boolia, jonka ainekset olivat sekoittajan salaisuus. Täysin vatsoin sitten katseltiin diasarjat Kontiosta ja muista kerhon vuoden tapahtumista, sekä historiallinen sarja Eeron arkistosta 1970-luvun vaihteen motorismista. Siitaman perinteiseen tapaan sytytettiin illan pimennyttyä ulkokentällä

Kuva 2: Pojat ovat poikia, ne leikkii. Eräs Siitamaan saapunut bemari joutui kantavuustestiin. Ei liene ollut tarkoitus pyrkiä Guinnessin ennätyskirjaan.

mahtava kantonuotio. Sen sydämenä oli talkootyönä traktorin lavalle keinoiteltu järeä tervaskanto, Siitaman suurilta perämetsiltä kuljetettu. Se paloi-kin täysin liekein aamuun saakka. Salissa alkoi sitten monituntinen jytä. Siitamassa kun motoristeilla on tapana myös innolla tanssia. Äänentoistolaitteet olivat huippuluokkaa, muuten mahtavilla desibeileillä pauhaavaa jyttä ei olisi korvat kestäneetkään. 35 motoristia 50:stä rallin toimihenkilöstä oli paikalla. Heidän lisäksi parikymmentä muuta, jotka maksoivat pikku pääsymaksun. Osanottajista yli puolet jäi yöpymään ja nautiskelivat kahvit ja pikku aamiaisen.

Pelkässä rennossa Kontiomuisteluksessa ei Siitamassa tavattu, koska sama Pirkanmaan porukka otti huolekseen junailta myös tulevan talvirallin Mäntässä. Tämä talvirallihanke monella tapaa oli mukana ja yhtä ja toista suunnittelua kehiteltiin näissä Kontionpeijaisissa.

MYYTÄVÄNÄ

MZ ETZ 250 -84

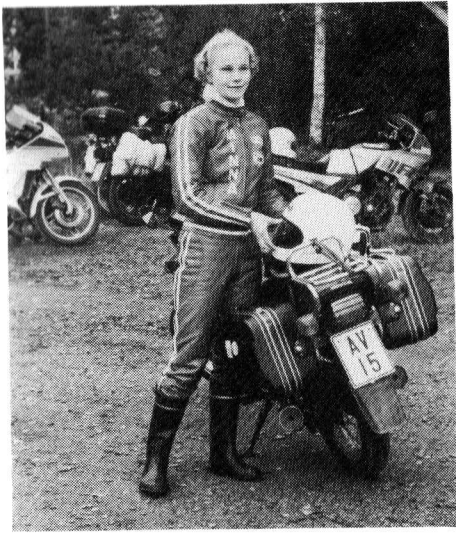
Vaunulla hinta 11.500,— tai ilman vaunua 7.500,—

HONDA CB 500 -72

Hinta 5.800,—. Puhelin 982-716 16 iltaisin.

←
Koko joukkoa ei saatu ryhmäkuvaan, mutta tämän verran sunnuntaina aamupäivällä.

NUORISOVUODEN MOTORISTI

Jo ihan pikkuisena tyttönä ihailin moottoripyöriä. Ne näyttivät niin suurilta ja jännittäviltä... Ja kun sitten vähän isompana sai ajaa metsäpolulla ja montuilla isoveljeni ja tämän kavereitten pyörillä ihastuin vielä enemmän ja odotin vain, että täyttäisin 16 ja pääsisin autokouluun.

Aluksi kotona kyllä oltiin vähän sitä vastaankin, olisinhan liian pieni pitämään pyörää pystyssä, moottoripyöräily on niin vaarallistakin ja sopsisiko se tytölle. Onneksi pidin oman pääni, sillä muuten en olisi saanut uusia, hyviä ystäviä, sellaisia jotka ovat ystäviä vielä 50:n vuoden päästä. Ystävien lisäksi olen saanut valtavasti kokemuksia (hassuja ja jänniäkin), käynyt uusissa paikoissa ja löytänyt harrastuksen, josta tykkään kauheesti. Ja vanhempanikin ovat huomanneet, että kyllä se taitaa olla ihan hyvä harrastus tytöllekin.

Rahat harrastukseeni olen saanut työskentelemällä kesäisin ja muillakin lomilla pienessä maitokaupassa. Tänä syksynä ja tulevana keväänä pitäisi kyllä vain keskittyä edessäoleviin kirjoituksiin, vaikka tahtoisin kamalasti vaihtaa pyörääkin. Tietysti olen saanut myös kotoa rahaa, silloin kun omat on vähissä.

Kaksi ensimmäistä kesääni ajoin RD LC Yamahalla, runsaat 20 000 km. Kumpinanakin keväänä kävin EAK:n, joiden ansiosta olen välttynyt kaatumisilta ja muilta haavereilta, vaikka monta kertaa olen kyllä pelästynyt niin, että en ole vähään aikaan pystynyt liikkumaan. Tänä keväänä kun täytin 18, Yamaha vaihtui 250 RS Hondaan, joka kyllä tuntui aluksi kauhean pieneltä ja tehottomalta. Sillä kuitenkin menneenä kesänä kävin ensimmäisessä Kontiorallissani ja Pystymettässä ja siitä tuli ihan hyvä kaveri. Nautin suunnattomasti koko Kontio-matkasta. Yksin ajellessa oli aikaa pysähdellä katselemaan tuntureita, poroja, Inarinjärveä... En enää muistanutkaan, kuinka kaunis Lappi on. Pyörällä ajellessa kaikki näytti niin erilaiselta kuin autonlasin läpi katsellessa. Menomatalla Inarissa sain kahdelta ystävälliseltä saksalaiselta motoristilta apua, ja taas kerran sain olla onnellinen, että kuulun samaan joukkoon heidän kanssaan.

Minna Nyypyy 18 v.
Korkeakoski

Ajokoulutusta uudistetaan

Samaan aikaan kun kerhomme hallitus teki tärkeitä ja kauaskantoisia päätöksiään marraskuun kokouksessa Päivölän Kansanopistolla, kokoontuivat Hämeen läänin mp-ajokouluttajat seinäntakana ja suunnittelivat ennakoivan ajon koulutuksen uudistamista.

EAK:ssa nykyisin käytettävä koulutusmateriaali on koottu 70 -luvulla. Vuosien varrella ovat kuitenkin sekä liikenne että moottoripyörät muuttaneet melkoisesti, ja tämä kehitys on tuonut paineita koulutuksen uudistamiselle.

Hämäläisiä on aikojen alusta syytetty hitaiksi ja saamattomiksi, mutta mp-kouluttajien kohdalla se ei voi pitää paikkaansa. Vai mitä sanotte tästä: vuoden -85 aikana pidettiin Suomessa 17 EA-kurssia, ja näistä peräti 10 Hämeessä.

Tämän tilaston valossa onkin aivan luonnollista, että uudistustyö käynnistyy Hämeestä käsin. Suunnitelmista kuullaan varmasti keväämmällä lisää, mutta jo nyt näyttää siltä, että ainakin kurssin AV-materiaali tullaan uudistamaan perusteellisesti.

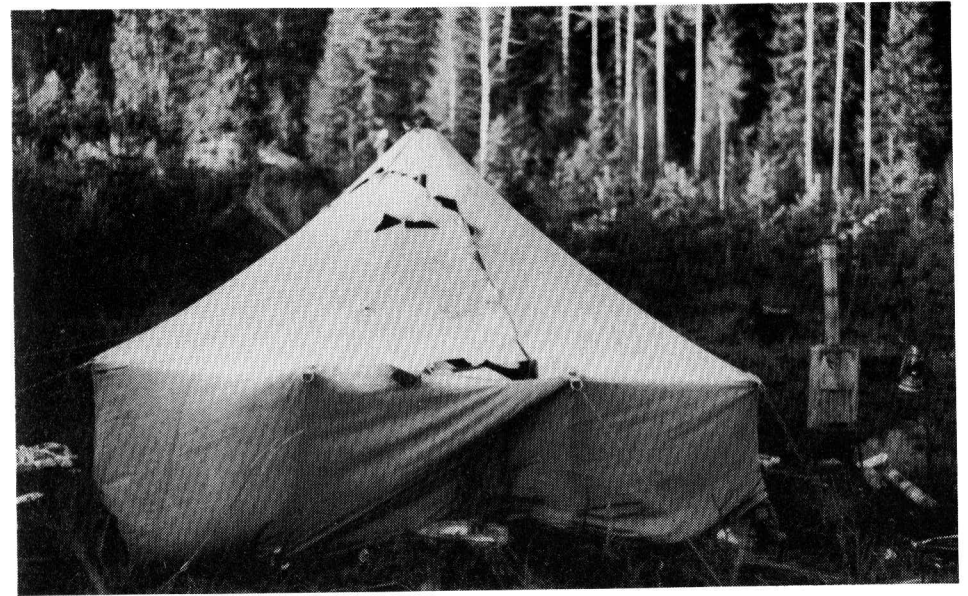
"Ennakoivan Ajon Kurssi" sanahirviön tilalle yritetään keksiä jokin "myyvämpi" nimi.

Keijo Lumme

PYSTYMETTÄ 1985

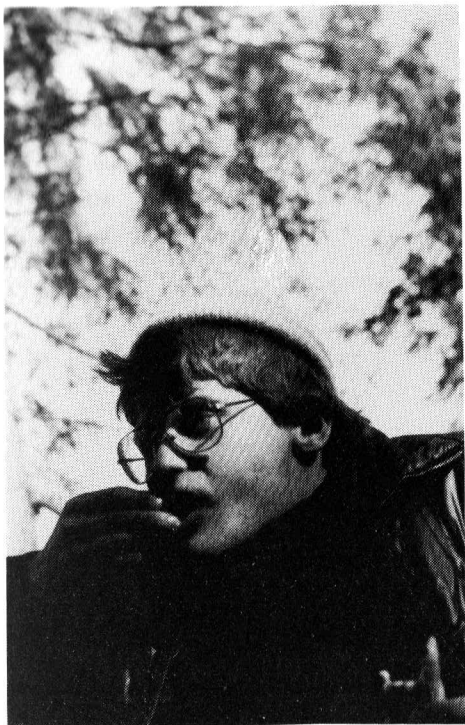
Väki vedenhaussa ja metsän siimeksessä.

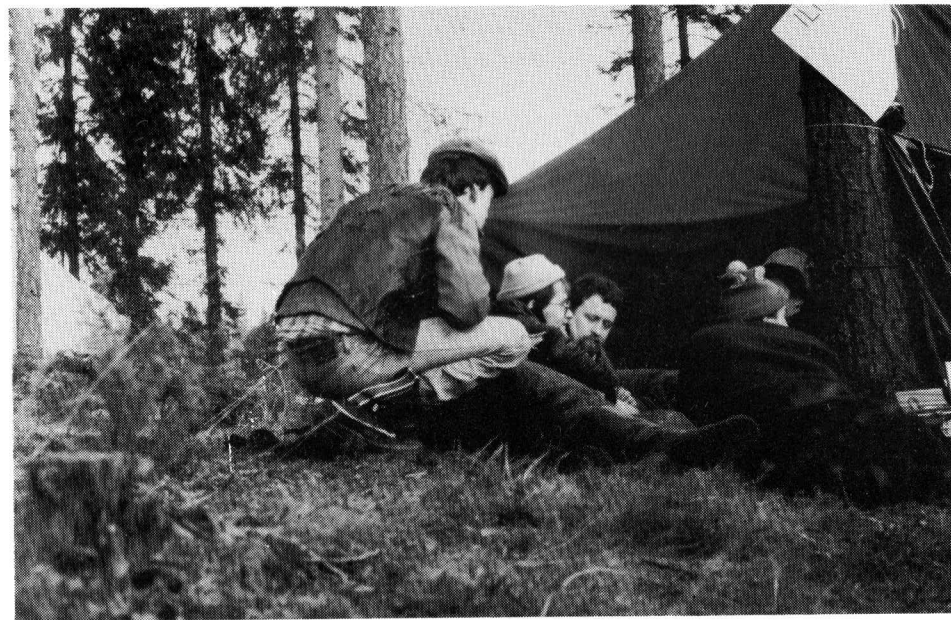
Myrsky kaatoi puun, mutta onneksi vain teltta vaurioitui.

Ja ruoka maistuu.
19

Saa nähdä tuleeko yöksi myrsky...

Ystävien kera siitä saa aina haus Kempaa...

Muistatkos, kun silloin kerran...

Sinne ja jopa takaisin -eli Pystymettä -85

Pystymettäreissuni alkoi jo perjantaina iltapäivällä, kun menin hakemaan ostamaani CZ 125 Sport -moottoripyörää. Olin hyvin ylpeä "uudesta" pyörästäni, eikä intoani paljon häirinnyt, vaikka kakkosvaihte ei pysynyt päällä peltisen vaihteensiirtäjän väännettyä, kytkin ei irrottanut kunnonlla, etujarru ei toiminut ja moottorista kuului epämääräistä sirinää, kolinaa ja kronksotusta.

Näistä hiukan kyseenalaisista ominaisuuksista huolimatta pakkasin teltan ja makuupussin Miinan päälle ja heitin repun selkään. Pihalle kerääntyneet piikkimotoristipojat yrittivät kovasti hillitä naurunturskahduksiaan siinä kuitenkin erinomaisen hyvin onnistuen. En silti tästä loukkaantunut, sillä eiväthän he saattaneet ymmärtää hurmostilaa, jonka koin, kun ensi kerran polkaisin Miinan käyntiin — tosin en enää itsekään sitä ymmärrä, mutta tuleehan sitä hetkellisiä mielenhäiriöitä joskus jokaiselle.

Tätä en kuitenkaan vielä silloin havainnut, vaan vedin kypärän päähän ja lähdin ajamaan kohti auringonlaskua. Muutaman kymmenen kilometrin jälkeen tuli pimeää, mutta matka sujui hyvin lukuunottamatta paria kertaa, jolloin unohdin vaihteiston olevan vääripäin, mistä se protestoi hyvinkin äänekkäästi.

Setsi kulki seitsemää—kahdeksakymppiä ja mieliala oli korkealla, kunnes eräässä ylämäessä se sanoi: "Urrrrr...." ja sammui. Onneksi se ei ollut pahempaa kuin palanut sulake, ja matka jatkui taas pian. Jatkui jopa melkein perille asti, nimittäin n. viisi kilometriä ennen rallipaikkaa hyppäsivät ketjut pois päältä, kolme kertaa peräkkäin. Ja neljännellä kerralla ne lähtivätkin sitten eturattaalta jäädessä jumiin.

Eihän siinä auttanut muu kuin purkaa pakaasit ja ottaa työkalut esiin, vaikka Mr. Voutilainen pysähteli vähän väliä ohi ajellessaan ivaamaan puhtoista moottoripyörääni ja antamaan "hyviä neuvoja", joita tosin

Lindgrenin veljekset ovat olleet uskollisia "itsensä räökkääjiä" jo monena vuonna.

sain kuulla muutenkin viikonloppuna aivan riittävästi.

No perille kuitenkin lopulta päästiin enemmän tai vähemmän kunnialla. Paikalla olikin jo paljon motoristeja ja tunnelma oli suurin piirtein kuusenlatvojen korkeudella, vaikka oli vielä melko aikaista. Todella hauska oli jutella kavereiden kanssa, moniakaan kun ei ollut Kontion jälkeen tavannut. Siinä se ilta ja osa yötäkin meni rattoisasti.

Myös lauantaiaamu valkeni kauniina ja aurinkoisena. Nautittuani tukevan aamiaisen banaanin muodossa lähdin kiertämään aluetta päivänvalossa, taskulamppu kun ei järin-laajaa alaa kerralla valaise. Paikka olikin aivan ihanteellinen, oli metsää ja niittyä sekä lisäksi "vuori" aukion toisessa laidassa.

Pikkuhiljaa iltapäivän myötä alkoi enemmän ihmisiä saapua paikalle ja telttoja nousi, isoja kaminatelttoja sekä pieniä yksioita, jokaisen maun mukaan. Olisiko kuitenkin niin, että se Pystymettä- kuin myös Talvirallitunnelma saavutetaan aidoimmillaan juuri yhteismajoituksessa kaminatelttoissa? No kyllähän nuotioillakin kuulee usein mielenkiintoisia keskusteluja ja mielipiteitä, jokaiselle jotakin. Mutta harvoin kesän kokoontumisissa puhutaan niin avoimesti aivan vierraassakin porukassa kuin juuri näissä vaihtoehtoisissa ralleissa. Erityisesti on mielestäni ilahduttavaa, että puheenaiheet liikkuvat muillakin elämän alueilla kuin uusimissa moottoripyörämalleissa ja niiden ominaisuuksissa, koska onhan suuri rikkaus tuntea ihmisiä, joiden elämänkokemus

Orko Tallinen, Kari Kirssi ja Mauno Tonttila.

Mihinkäs me telttä laitetaan?

Lauantaipäivän nuotiotunnelmaa

on toista luokkaa kuin tällaisella nuoremman polven moottoripyöräilijällä. Ja on muutenkin mukavaa olla seurassa, jossa voi puhua niinkuin ajattelee, koska suurin osa motoristeista on keskimääräistä suvaitsevampaa väkeä ja erilaiset mielipiteet vain rikastuttavat juttutuokioita.

Mutta takaisin Pystymettään. Jotkut olivat jopa vaihtaneet nastarenkaat alle perjantai-iltana lumisateen pelossa. Mutta kun sitä ei synkistä ennusteista huolimatta ainakaan Etelä-Suomessa satanut, oli ainakin yksi herrahenkilö hyvin katkera sääennustajille... eihän tietysti ole hauska ajaa satoja kilometrejä nastarenkailla kuivalla asfaltilla.

Lauantai-illan myötä tuli myös myrsky, joka kaatoi yhden puunkin. Alle jäi kaminatelta ja yksi pyörä, mutta onneksi aineelliset vahingot tietämäni mukaan rajoittuivat teltan repeämiseen eivätkä sisällä olleet kolme henkilöä loukkaantuneet.

Tämänvuotisen Pystymettän luon-

tohavainnoista mainittakoon erikoiset sienet lajinimikkeeltään Ryypätkääpä, joita esiintyi iltamyöhällä Pirkanmaalaisten leirissä. Näistä sienistä otettiin jopa perhepotretti, mutta jätettäköön se nyt julkaisematta. Ettei erältä nimeltä mainitsemattomilta mene viimeisetkin kunnioituksen rippeet toveripiirissä... (Sitäpaitsi on vaikeaa retusoida itseään kuvasta).

Sunnuntaina toiset lähtivät kotiin ja toiset pelkäsivät aluksi kuolevansa ja myöhemmin etteivät kuolekaan... Muutamilla oli jopa niin hauskaa, että lähtivät pois vasta järjestäjien jälkeen.

Kaiken kaikkiaan tämänkin vuotinen Pystymettä oli kokemisen arvoisen allekirjoittaneelle. Järjestelyt toimivat, paikka oli hieno ja sää erinomainen, en tiedä voiko enempää toivoa.

Toivottavasti taas ensi vuonna tavataan Pystymettä!

Maarit

METTÄÄN MENI

Moto-Max halusi hillittyyn elämään-
sä hieman hillitömyyttä. Sen puut-
teen hän päätti korjata lähtemällä
"Pystymettään".

Perjantai-iltana lupaili uutiset lumi-
pyryä. Max sanoi: "Hyvä, hyvä, tästä
tulee jausaa". Ja taputti vielä karvai-
sia käsiään yhteen. Konepyörä pihal-
la kuunteli pahaenteistä mylvintää,
kohta taas mentäisiin sinne sun tän-
ne ja edestakaisin. Jos mentäisiin.

Aamulla Max painoi startinappu-
laa... mitään ei tapahtunut. No panic,
kyllä tämä tästä selviää. Sen täytyy
olla koko kesän rypyillyt startti, joka
nyt leviää, funtsi Max.

Fillari oli puolen tunnin kuluttua
atomeina pihalla, mutta vikaa ei löyty-
nyt. Max pani kamat takaisin myllyyn
harmistuneena ja kirosi, kun osia jäi
vielä sangollinen ylikin. Samassa
Max oivalsi, mistä oli kysymys: aina
vitsikäs pikkuväli oli sabotoinut pyö-
rää. Tappokytkin paistoi asennossa
"off"!

Pikakorjauksen jälkeen "laakin pe-
li" lähti käyntiin suurinpiirtein seitse-
männellä yrityksellä. Tanner täytyi
sinisestä savusta, vaikka kone oli
myyty Maxille ihan täystahtisena. Ra-
kas krapulainen naapurikin älysi jytä-
myllyn käynnistyksen jostain kum-
man syystä ja ryntäsi kalsareissaan
kiljumaan, ettei nuo "desibeliduns-
taalit" voineet olla lailliset. Uhkasi
vieä kutsua poliisit, mutta (onneksi) ei
päässyt takaisin sisälle. Avain oli jo
siellä.

Kone kävi siis kuin betonimyly ja
Maxin hymy oli pelkkää pepsodent-
tia. Alkoi aina yhtä jännittävä pak-
kausvaihe. Telttakamojen ja muun
epäoleellisen pakkaaminen ei ollut
koskaan ongelma, mutta oluttölkki-
lastaaminen oli sitäkin visaisempi jut-
tu. Ne piti saada sopivan viimeiseen
paikkaan, ettei kalja kiehuis heltees-
sä. Raskaan ajopäivän jälkeen Max
halusi nauttia vai miellyttävän viileäs-
tä koffista.

Max päätyi teippaamaan juomat
ohjaustankoon ja teleskooppiputkiin.
Siinä ne olisivat silmälläpidon alaisi-
na hyvin, koska taakse olisi tulossa
aina janoinen tyttöystävä Tina.

Max veti jalkaansa vastapesty, tiu-
kat farkut ja valkoisen t-paidan, jossa
luki oranssilla "road manager". Päät-
ti lisätä vielä nahkarotsin, ja pitkän
harkinnan jälkeen myös turkishaala-
rin. Ettei vilu vain yllättäisi.

Hyvissä ajoin iltapäivällä seurue oli
lähtövalmis. Max hyppäsi sarviin ja
Tina kolusi vyöruusuksi. Virta-
avaimet, avaimet? Ne oli tietysti fark-
kujen taskussa!

Varttitunnin akrobaattiesityksen
jälkeen oltiin jo baanalla, kun Tina
pakotti Maxin kääntymään takaisin:
meikit olivat jääneet kotiin. Takaisin
tullessa kantaan tarttui ruskea ysiysi
tuplapeileillä. Max ajoi tietysti rajoit-
uksen mukaan --- ensimmäisen ker-
ran koko kesänä.

No, niin ihmeelliseltä kuin se tun-
tuikin, tunnin kuluttua Moto-Max oli

jo 120 kilometrin päässä lähtöpaikas-
ta. Reipas myrskytuuli riepotteli va-
kaata matkapyörää ja ajolinjat olivat
kaikkea muuta kuin kauniit. Peilit räp-
sivät säännöllisesti TVL:n pystyttä-
miä auraviihtoja ja keskituki kaivoi
ojaa asfalttiin. Peltilehmiä tuli perä
edellä vastaan toistuvasti, mutta este-
teet olivat kuin pujottelua hiihtorin-
teessä. Tämä on sitä oikeaa moottori-
pyöräilyä, viimeisen kerran vielä tänä
kesänä, tuumi Max kaihoisin mielin.

Nyt ollaan jäljillä, nuuhki Max. Ja
toden totta, kuuden kilometrin ajon
jälkeen eteen ilmestyi pieni mutta pir-
teä piikkimopo. Hyviin tapoihin vedot-
ten Max rauhoittui kōrōttelemaan en-
duromiehen peesissä, vaikka muija
yrittikin kannustaa hepoa vauhtiin.
Mutta ei aikaakaan, kun kaksi matka-
laista tavoittivat kolmannen ja letka
vain jatkui. Kaikki matkalla mettään.

Koska sää oli erinomaisen lämmin,
matkalaisten täytyi pysähtyä monen
monta kertaa ostamaan juotavaa tai
jätelöä. Onkos nyt tullut kesä talven
keskelle, hyräili Max ja kiitteli sitä , et-
teivät itikat sotkeneet alinomaan visii-
riä. Välikausipyöräily on siitä kivaa.

Sitten se tapahtui: Öljysora loppui.
Enduro katosi edeltä mutkaista tietä
näkyttömiin ja Max sai sompailla
pölyssä parhaansa mukaan. Tiukat
nollakurvit olivat erityisen katalia sel-
vitettäviä, sillä kantikkaaksi Lipsahta-
nut "Silestone" takanen ei kaatunut
kanttaukseen ilman raakoja voima-
keinoja.

Mutta ei siinä kaikki, opasteet näyt-
tivät mettään. Jännittävä trialosuus
nosti taas hien pintaan. Toivottavasti
perillä on suihku ja kunnon palvelut,
tuumi Max. Eipä aikaakaan, kun kus-
kimme pesi pästäänsä tien vieressä
ojassa. Tina kiskoi vesijäähdytteisek-
si muuttuneen pyörän veks, ja uljas
sankarimme pelastui hukkumiskuole-
malta. Mutta moto oli kaputt: nelika-
navastereon antenni oli poikki.

Tuskien taival alkoi olla loppuillaan.
Telttaleiri häämötti metsän suojassa.
Esiin astu sissipäällikön näköinen
kōrmy, joka tyrkytti heti oitis tervetuli-
aisryppyä. No, limpparihan maistui.

Teltan lykkääminen pystyyn kesti
Maxilta vajaan kolme minuuttia. Sen
jälkeenkin piti vielä pystyssäpysymis-
tä varmistella ainakin puolisen tuntia
eikä siitä olisi selvittykään ilman ystä-
vällismielisten kuusysiläisten apua.

Sissi on sika siviilissäkin, tuumi
Moto-Max ja korkkasi ensimmäisen
evästökin. Ja toden totta, mallasme-
hu ei ollut pilaantunut. Kasvisravinto
on hyvää bodylle, erikoisesti keskike-
holle.

Neljännän hörppäyksen jälkeen al-
koi päässä jo tuntua huimausta ja
Max päätti rauhoittua. Kohtuus kai-
kessa ja känni päivässä.

Kaikki varmaan muistavat, että
"Pystymetän" bailut oli ihan kivat ---
ainoastaan Max ei muista, kun sillä
oli muistin nollauspäivä. Perinteinen
ryypynruihnauskierron tuotti kuiten-
kin kosolti hyviä neuvoja, joita Max ai-
koo hyödyntää jatkossa.

Paras oli sellainen, että korkealla
kiertävässä moottoripyörämasiinassa
kannattaa käyttää traktorin jäteöljyä.
Sen erinomaomainen voitelukyky riit-
tää ainakin vaatimattomalle yksimuki-
selle, joka polttaa kaikkea mahdolis-
ta paitsi tietysti rengasta. (Tekee se
sitäkin, jos lokasuojan väliin pannaan
voipaketti.)

Raikkaan, kuulaan tähtitaivaan alla
Max ja Tina uinuivat lyhyen ja osittain
unettoman yön pienessä tinassa.
Uneton yö oli Tinalle, joka piti kipi-
nä. Sen termostaatti on onneksi
säädetty alemmaksi kuin minulla,
lauoi Max sovinnainen pilke silmäkul-
massaan, joka oli pian verestävä ja
sinipunainen. No perheväkivallasta ei
sovi puhua tässä yhteydessä enem-
pää.

Aamulla taivasteltiin edelleen sää-
tiedotuksen huonoa luotavuutta.
Pojat olivat ottaneet varustukseen
turhan takia piikkarit ja TVL:n kallis
pikitie kuluisi taas mahdottomasti.
Onneksi edes siitä oikealta kohtaa,
keskeltä meinaan.

Terve elämäkin voitti aikanaan ja
Max pääsi jälleen rakkaan motukkan-
sa puikkoihin. Hän painoi startinap-
pulaa... eikä mitään tapahtunut. Vika
ei ollut tappokytkimessä. Työkalut oli
kaivettu jo esiin, kun Maxin päässä
välähti taas: idiottivarma japsipyörä

ei käynnisty vaihde päällä, jos kytkin
ei ole pohjassa. Ja taas alkoi jekkas-
ta. Metsä täytyi siniseen savuun ja
sitä rataa. Vain vihamielinen naapuri
puuttui. Lämmityskäyntiä rytkyttävä
maamoottori keräsi sen sijaan san-
kan ihailijaringin, joka kyseli silmät
kiiluen: "Täriseeks toi tarpeeks?"

Siihen Max tietysti vastasi: "KY-
KY-KYLLÄ! Säädin noi tärinäntap-
poakselit ihan ite, enkä antanut huol-
lon poikien peukaloida rakkinetta."

Big Single

Menneen Kesän Sateita

9. Naisten Kokoontumisajo eli lyhyemmin "Akkaralli" Orivedellä paikkana legen- daarinen Siitama.

Perjantai iltapäivällä ilma oli kuin
morsian (vanha viidakon sananlas-
ku). Mutta eihän se morsian ikuisesti
jaksa hymyillä (Tarzan tietää sen). Il-
lan saapuessa Esteri rupesi sitten
kiukuttelemaan. No joka tapauksessa
suurin osa saapui jo perjantaina.
Osanottajia kertyi n. 30 kpl (Huom!
naimotoristien kokonaismäärä). Lä-
hes joka toisella oli punainen pyörä.
Politiikasta ei ollut puhetta, joten
päätelimme, että värivalinta johtuu
rajoitetun sisätilan käyttäjien "aistien
herättämisestä". Meillä motoristeilla-
han on rajattomasti ulkotilaa.

Perjantai-ilta kului yleisten höpi-
nän merkeissä. Ja kun Mikkolan Eero
toi vielä tipulastaan tuoreita kanan-

munia, keittiössä riitti JP:llä ja TINT-
SELLÄ touhua munakkaan valmista-
misessa koko porukalle. Eerolta saa-
tu erikoinen munakasohje oli kaik-
kien mieleen ja "akat" saivat yhden
maustekasvin lisää reseptikirjaansa.
Meillä tuntuu olevan vielä paljon opit-
tavaa vanhemmalta sukupolvelta,
noin kyökkipuolen asioitakin silmällä-
pitäen.

Kananmunia

Saapuihan se lauantaikin ihan ajal-
laan ja Esteri piti seuraa koko ajan.
Mutta sehän meitä ei häirinnyt, koska
sadepukuhun kuuluu jokaisen moto-
ristin kesäasukokoelmiin. Ja suunni-
teltuja kilpailuja päästiin aloittamaan.
Ensimmäisenä testattiin keittiöhirmu-
jen kiinniottotaitoa kananmunilla. Vä-
limatkan pidentäminen erotti keittiöa-
pulaiset ja keittiömestarit toisistaan.

Parhaimmat taidot omasivat: TIINA
LEINO ja PIRJO PIIRAINEN.

Yleensä käynti optikolla riittää,
mutta muutamassa tapauksessa suo-
sittelemme tarkempaa tutkimusta sil-
mille tai sitten parempaa parin valin-
taa heittopuolelle. Yleisesti ottaen on
aika turvallista liikkua naismotoristin
kanssa keittiössä.

Joskus tulee känkäränkkäkin ky-
lään, ja silloin tahtois lennättää jota-
kin ja lujaa. Sattumalta se oli tällä
kertaa huolella loppuunajettu Pirellin
Phantom. PIRJO LOIRILLA oli par-
hain ote ja Phantom lensikin aave-
maisena pitkälle.

Naisten bodauksesta ollaankin jo
sitten montaa mieltä. MARJO MIK-
KOLA oli ahkerin kuntosalin käyttäjä
ja 9 kg: kuulan "heitto" onnistui lois-
tavasti.

Hammaslääkäriliiton suosittelu-
näkkileipä-viesti sai monen puruka-
luston kovalle koitokselle. Näkkileipä
maistui oikein hyvin, huolimatta
siitä ettei nestemäisiä aineita saanut
käyttää toimituksen nopeuttamiseksi.
Uudet Kyvyt-ohjelmasarjaan löytyisi
varmaan monta uutta Roger Whitta-
geria pienen lisäharjoittelun jälkeen.
Yllättävän moni osasi viheltää kuivan
näkkileivän syönnin jälkeen. Kovin

nälkä oli ryhmällä: VIRVA-LIISA
NYQVIST, MAARIT HERNEJÄRVI,
TIINA LEINO ja PIRJO PIIRAINEN.

Kananmunat lentelivät tällä kertaa
pituusheiton merkeissä komeita kaa-
ria ja paras olkanivel löytyi MARJO
MIKKOLALTA.

Esterin hätä senkuin voimistui ja jo-
tenkin kaikki kaipasivat sisätiloihin.

Hämeen autokoulusta saamiemme
kirjallisten koepapereiden perusteel-
la ei olisi yksikään päässyt kirjallisista
läpi, suosittelimme kaikille pientä
kertausta. Siinä tuleekin varmasti
monille ns. kovat kaulaan. Parhain
aavistus oli LEILA PÖRSTILLÄ

Sokkona yritettiin asettaa julistees-
sa olevaan hiuspehkoon jalokiveä
(naisen paras ystävä). Tosin, kun mil-
joonahakemuskaavake (lotto) ei ole
mennyt vielä läpi, kyseinen kivi oli pa-
peria. Parin pyörähdyksen jälkeen
asetteluja oli monenlaisia, lähimmäk-
si oikeaa paikkaa pääsi jalokiviasian-
tuntija PIA SAARIKIVI.

Ja sitten vasta lysti alkoi. Siitaman
mahtava, suurenmoinen pukuvarasto
oli touhua täynnä kuin muurahaisar-
meija, joka on löytänyt 1 kg:n sokeri-
paketin. Ja oli aika valita Miss Rally.
Näyttelijä-mannekiinit loihtivat esiin

Aurinkoinen kajaanilainen Pirjo Piirainen näyttää onnellisena upeaa pisimmän
ajomatkan tuomaa palkintoaan

mitä ihmeellisimpiä asuyhdistelmiä, ja niitä olikin joka lähtöön. Kenzo, Dior ym. muut suunnittelijat suorastaan tiputtaisivat peruukkinsa nähtyään arki- sekä iltapukukierrokseen. Muoti-maailman ehdottomasti suurimpiin kirkkauksiin kuuluva EEVA-KAARINA LAVIKAINEN, joka nappasi Miss Rally tittelin itselleen ylivoimaisesti. Vali-tettavasti kuvaa ei nyt ole, koska joh-tavat mallisuunnittelijat veivät sen käsistä.

Hauskaa meillä kaikilla tuntui ole-van, kai sen nyt tietää, kun "akat"

pääsee vauhtiin. Tulevana vuonna se onkin jo 10-vuotiskokoontuminen. Meitä naismotoristeja on sen verran vähän, että pidetään yhtä ja tavataan ensi vuonna samoissa merkeissä. Miehillähän sinne onkin pääsy kielletty, mutta tuskin kukaan mies sitä ki-katusta jaksaisi kuunnella.

Siku kiittää erinomaista apujoukko-aan: JP:tä, TINTSEÄ ja ERRUA. Sekä kaikkia osallistujia, yhdessähän me se kokoontumisajo tehtiin.

Siku

Matkailupakina menneeltä kesältä

Vertaileva poikkitieteellinen ylistys Ruotsinmaan Höga Kustenille Suomen vastaavia leveysasteita vastaan

Viime kesän lyhyeltä lomapätkältä jäi kaaliin joitakin vaikutelmia Ruotsin Perämeren rannikolta ja jokivarsilta tuolta Haparandan ja Umeån väli-maastosta sekä myös sisämaan tun-turiseuduilta. Pannaanpa niitä tähän talvi- iltain turinoiksi.

Suomen Lappiin ajeltaessa on mo-net kerrat tullut koltuksi tuo pitkän-puoleinen huikonen Suomen puolen Pohjanmaata suuntana Oulu ja Kil-pisjärvi ja silleen. Tosi pitkä huikonen. Kun ne rantakaupungit pikku-nähtävyyksineen on muutaman ker-ran katsellut tulee mieleen kokeilla si-tä toistakin puolta lahtea. Anteeksi

Wilhelmiinasta on pitkä matka minnetahansa.

Myllykylän vesivoimaa käyttävät laitteet, menneen ajan viehättävää tekniikkaa.

nyt vain kaikki Pohjanmaan puolen ihmisiiset, mutta kyllä ne pusikkaiset jokivarret ja jäkittyneet pajukkoiset pelot ovat aika ankeata katseltavaa, kun niitä satakilometrikaupalla piisaa ja piisaa. Nähtävyyksiä oli kyllä — vaikkapa Raahan kaupunginmuseo, josta se kuulu sukelluspuku-ukko oli tosin lähtenyt elämänsä ensimmäiselle ulkomaanmatkalle Lontooseen. Ja bensa maksaa liki neljä markkaa litralta.

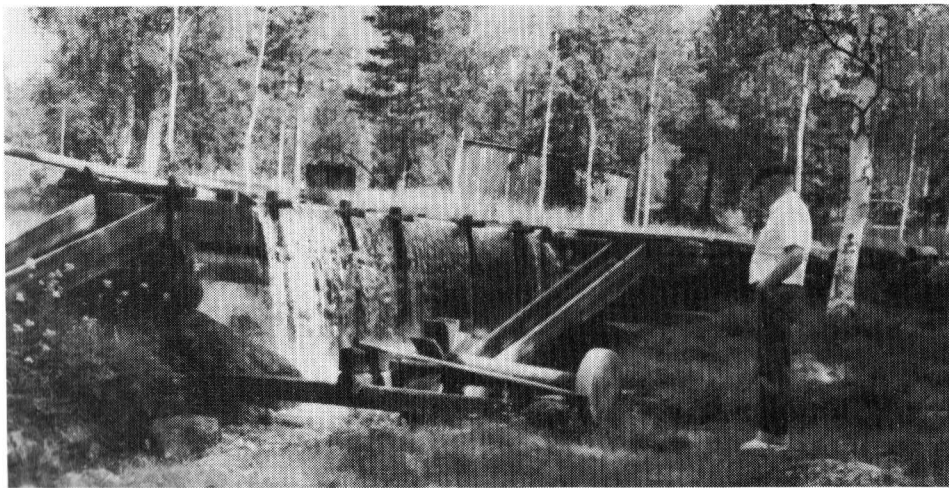
Vaan toista oli naapurissa, ruotsalaisten kaupungissa — nä niin. Tärkein ero on mielestäni se, että kun lauttailee itsensä ja moponsa ylitse esim. Vaasasta Umeåan ja pulttaa siitä hiukan jokivartta vastavirtaan niin alkaapa maisema muuttua heti lappimaisemmaksi ja sen huomaa jo heti Kokkolan korkeudella. Kyllä sen ovat ruotsalaisetkin huomanneet — jo vain — he kutsuvat melko vapaa-mielisesti seutua jo Lappmarkeniksi. Siellä sininen vaaran kylki siintelee ja vuolas joki solisee ja erilaista lappa-

laisaiheista matkamunistokamaa kaupitaan meikäläisittäin katsoen hyvin-kin etelässä. Vaan pakkokos sitä on ostaa?

Entäs sitten hintataso? Yhden bensalitrin saapi kruunuissa mitaten siinä 4:43 mikä käyvällä 0,72:n kurssilla sanoo, että FIM 3:20. Hyvinkin tasokkaan majoituksen Piteån vanhassa kaupunginhotellissa kahdelle hengelle väritelkkareineen ja muhkeine aamupaloinen sai SEK 320,— eli FIM 230,—. Eipä paljon huvittanut alkaa kamppailualueita etsiskellä pohjolan viileässä vaaleassa suviyössä. Ja kun ruokakauppaan tuli asiaa niin, taas oli aika hämmästelä reilusti koudumaan hintatasoa alempaa hinnoittelua. Voita tai sokuria harva motoristi kai ostaa mammalleen tuliaisiksi ainakaan kilokaupalla, mutta tuollainen ihan päivittäinen juusto — makkara — youghurtti — ostos on yllättävänkin huokea. Kyllä ne svenskit siten kanssa näennäisesti paremmista tuloistaan kovemmat verotkin maksa-

vat, mutta veroilla sitten taas Toveri Palmun jallitus supventoipi moson hintaa alaspäin. Niin että kunpi onpi parenpi — matkailevan Suomimotoristin kannalta ehkä on hyvä juuri niinkuin nyt on.

Siellä Norrbottenissa tai Ruotsin Lapissa on lukuisia sotilaallisesti mielenkiintoisia alueita eli sitä samaa korpea vaan näennäisesti ainakin, jossa on kovat kielitaulut tienvieruisa. Eipä niistä pidä sen kummemmin säikähtää, sen kuin ajelee vaan pois poikkeensa aikomaansa reittiä sen sulkualueenkin läpitse. Pääasia ettei tee k---lla käyntitaukoja syvempiä pysäyksiä pois tienvarresta, jottei tule erimielisyyksiä kenenkään kanssa pysähtymisen tarkoituksesta. Hööki-vaunujen varalta on kivoja sulkulaitteita tienvarsilla ja ränsistyneen näköisiä bunkkeriloitakin näkyy. Ja jostain vuoren laelta välähtääpi valvojan kiikarin linssi vai oliko se vain aurin gon kilo? Yksi raketskjutfält on Kiirunasta suoraan pohjoiseen tien numero 396 länsipuolella, toinen Jokk-mokk'in ja Arjeplogin välillä. Jokk-mokk'in raketskjutbaanaa ei voi oi-

Vesi vanhin voimasista...

kein suositella kamppailualueeksi, se on vähän liian mielenkiintoinen paikka.

Sen sijaan voin suositella oikein tosi nähtävyyttäkin — nimittäin pohjoismaisittain suurinta kahlitsematonta koskea Storforsia. Se löytyy tietä No 374 länteen seuraillen. Koskialueelta löytyy erilaisia turistin kaipaamia palveluitakin.

Suosittelava pikkukaupunki on myös Wilhelmiina ja sen erikoinen majoituslaitos Kyrkstaden. Viimemainittu on pitkämatkaisille kirkkomenoihin osallistuville aikoinaan rakennettu "pienoiskaupunki", jonka hirsirakenteiset talot on nyt kunnostettu turistien majoitusta varten. Kokeilemisen arvoinen, enpä tiedä toista vastaavaa.

Korkeuserotkin ovat melkoisia, kun tuolta jostain Wilhelmiinan Volgsjön kohdilta laskettelee kohti rannikkoa jokivarsia seuraten voi todea matkan menevän miltei hurukyydillä, sillä noin 80 km:n matkalla laskeudutaan noin 700—800 m:n tasolta liki merenpintaan. Tuleekos siitä sitten yksi metri laskua joka kilometriä kohden, laskekaapas taskukompuutterilla se-

Raahen museo tarjoaa paljon nähtävää.

dänpoijaat itse! Tällöinen myötösuus menee hyvinkin kevyellä kaasulla, jos tahtoo kokeilla taloudellisen ajon kykyjään.

Pikku vesimyllyistä ja vesipyöristä kiinnostuneille on oiva pysähdyspaikka Torfsjön myllykylä, tien N:o 351 varrella. Ehkä vähän tehdyn tai kootun tuntuinen, mutta siellä oli kiva todeta miten kekseliäästi muinaiset miehet olivat osanneet hyödyntää vesivoimaa. Siellä on tahkoa, savensekoituskonetta, pärehöylää, myllyä, viskuriä ja vipperää. Ja tietenkin kahvia ja matkamuistoja.

Yleinen ero Suomen puoleen verraten on yleinen siisteys. Talot ja tupaset, kesämökit ja p-kahuusitkin ovat vankassa punamultamaalissa, pihtipielet valkoisena. Pihat ja kukkapenkit ovat hoidettuja ja kynittyjä, eikä pihossa lepäile eläkkeelle vetäytyneitä mossukoita tai skootia, kuten meillä tuppaa olemaan asian laita.

Mitäpä tässä enepää kehua retostamaan noita parempiosaisen oloja. Tarkoituksena oli vain sanoa, että se Hööka Kusti on huomattavasti erilainen kuin meidän Pohjanmaa tai Peräpohjolan alku tuossa Keminmaalla. Voisihan meikäläinen motoristi joskus tehdä Lapin matkaansa vähän vaihtelua Ruotsin pohjoisosan kautta mutkistaen ja tässä näitä mainostettuja tai muita nähtävyyksiä pälistellä. Ja sitten taas pujahtaa sopivasta kohdasta yli Tornion joen — laillisesta rajanylityspaikasta tietenkin tänne Suomen puolelle ja oman Lapin puolelle.

Jos vaikka se tuleva Kontiokin taas olisi jossain tunturin tuolla tai tällä puolen tai Inarin jaurin tagana. Tulisi pikkaisen vaihtelua hommaan, eikä takuusti ole kalliimpaa. Verovapaat sääskiöljyt kun vielä ostaa laivalta Lapin vaivoja vastaan, niin menee ihan voiton puolelle, arvelee

Isänmaallinen Motonisti
Lepsämä K.K.

Syyskuun tieliikenteessä 60 kuollutta

Poliisiviranomaisten Liikenneturvalle ilmoittamien ennakkotietojen mukaan sai syyskuun tieliikenteessä surmansa 60 henkilöä. Vuoden 1984 vastaava luku oli 41. Vuosien 1982—1984 syyskuussa kuolleiden keskiarvo on ennakkotietojen mukaan 46. Tammi—syyskuun aikana kuoli liikenneonnettomuuksissa yhteensä 359 henkilöä. Viime vuoden vastaavana aikana sai surmansa 350 henkilöä.

Loukkaantuneita oli syyskuussa ennakkotietojen mukaan 1130 edellisen vuoden luvun ollessa 986. Onnettomuuksia tuli poliisin tietoon 3919, kun viime vuoden vastaava luku oli 3466. Tammi—syyskuun aikana tuli poliisin tietoon yhteensä 29899 onnettomuutta, joissa loukkaantui 7734 henkilöä. Vastaavana aikana viime vuonna onnettomuuksia oli 29575 ja niissä loukkaantuneita 7581.

Syyskuussa surmansa saaneista oli miehiä 39 ja naisia 21.

Syyskuun liikenneonnettomuuksissa surmansa saaneista oli autonkulkijajättäjiä 13 ja -matkustajia 11. Jalankulkijoita kuoli 11, polkupyöräilijöitä 5 ja mopoilijoita 2.

Kuolleista oli 25—49 -vuotiaita 15 ja 65 -vuotiaita tai vanhempia 19. Ikäryhmään 50—64 -vuotiaat kuului kuolleista 7 ja ikäryhmään 15—24 -vuotiaat 14. Ikäryhmässä 0—14 -vuotiaat kuoli 5 henkilöä.

Eniten uhreja syyskuun liikenteessä oli Uudenmaan läänissä, jossa sai surmansa 11 henkilöä.

Tieliikenteessä surmansa saaneiden ennakkoluku on jokseenkin lähellä lopullisia tilastolukuja. Liikenneturvan poliisiviranomaisilta saamista ennakkoluvuista puuttuvat lähinnä vain ne onnettomuuksissa vakavasti loukkaantuneet, jotka onnettomuuden seurauksena kuolevat myöhemmin.

Pöytäkirja Hallituksen kokous 30.9.1985	Aika	28.9.1985	
	Paikka	Valkeala	
	Läsnä	Jaakko Laurila	Raili Kinnunen
		Aki Oura	Jouko Mäenpää
	Pekka Voutilainen	Urpo Vaahtera	
	Pertti Saarenheimo	Kari Hanski	

- 1 Kokouksen avaus, puheenjohtajana toimi Jaakko Laurila ja sihteerinä Raili Kinnunen.
- 2 Todettiin, että Pystymettä-kokoontuminen pidetään samanlaisena kuin aikaisemmin eli mitään palveluja ei vastaisuudessaan järjestetä.
- 3 Ensi vuoden Etappi-ajon on lupautunut järjestämään Veli-Matti Kaipainen. Pekka Voutilainen kertoi Kontioralli -86 järjestelyistä. Rallipaikan vuokrasopimus on allekirjoitettu ja järjestelyt aloitettu.
- 4 Käsiteltiin hallitukselle esitettyä uutta kerho-tarraa. Asiaa kehitellään edelleen, Kari Hanski hoitaa asiaa.
- 5 MP-69 osallistui FESTA nuorisotapahtumaan ja messuille. Tapahduma oli onnistunut, hallitus kiittää järjestelyihin osallistuneita jäseniä.
- 6 Keskusteltiin ennakoivan ajon kurseista. Perustettiin työryhmä, joka keskittyy koulutustoiminnan systemaattiseen kehittämiseen. Työryhmään kuuluvat Urpo Vaahtera, Kari Hanski ja Aki Oura.
- 7 Päätettiin hankkia kerhon toiminnasta kertovia valokuvasuurenoksia näyttelytarkoitukseen. Aki Oura hoitaa asiaa.
- 8 Motoristi-lehden painatuksesta on saatu kaksi tarjousta, tarjouksia pyydetään vielä lisää. Kehiteltiin lehden toimituskuntaa.
- 9 Päätettiin pitää seuraava hallituksen kokous 16.—17.11.1985
- 10 Matkakuluja korvattiin seuraavasti:

Urpo Vaahtera	75 mk	Kari Hanski	150 mk
Jouko Mäenpää	122 mk	Raili Kinnunen	100 mk
Aki Oura	150 mk	Pertti Saarenheimo	150 mk
Jaakko Laurila	75 mk		

Puheenjohtaja päätti kokouksen.

Jaakko Laurila puheenjohtaja	Raili Kinnunen sihtööri
---------------------------------	----------------------------

Pöytäkirja
Hallituksen kokous
17.11.1985

- Aika 16.11.1985
Paikka Sääksmäki, Valkeakoski
Läsnä Jaakko Laurila Raili Kinnunen
Pekka Voutilainen Pekka Kuoppala
Guy Wikström Pertti Saarenheimo
- 1 Kokouksen avaus, puheenjohtajana toimi Jaakko Laurila ja sihteerinä Raili Kinnunen.
 - 2 Pertti Saarenheimo kertoi talviralli järjestelyistä. Ralli järjestetään 7.—9.2.1986 Mäntän Särkilahdessa. Osallistumismaksuksi on ajateltu 60 mk, joka sisältää ruokailun lauantaina ja sunnuntai-aamun aamupalan. Ohjelmaa pyritään järjestämään. Polttopuita on anottu Mäntän kaupungilta.
 - 3 Hallitus päätti Pystymettän ajankohdaksi lokakuun viimeisen viikonlopun. Keskusteltiin asiasta, että kerhoon kuulumattomilta Pystymettään osallistujilta peritään osallistumismaksu.
 - 4 Pekka Voutilainen kertoi Kontioralli -86 järjestelyjen olevan käynnissä. Paikka on vuokrattu, ruokahuollon järjestelyistä on sovittu.
 - 5 Päätettiin painattaa Motoristi no. 6/85 Offset Koppinen Oy:llä. Lehden päätettiin teettää värikansi. Motoristi-lehden arkiston lupasi ottaa hoitoonsa Guy Wikström.
 - 6 Tutustuttiin Suomen Standardisoimisliiton lähettämään lausuntopyyntöön moottoripyöräilijän ajoasun vaatimuksista ja testauksesta. Päätettiin hyväksyä ehdotus sellaisenaan.
 - 7 Seuraava hallituksen kokous pyritään järjestämään 18.1.-86.
 - 8 Matkakuluja korvattiin seuraavasti:

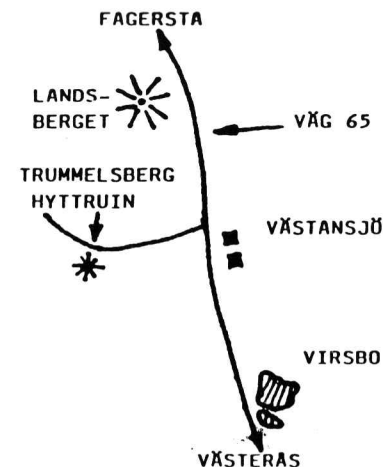
Jaakko Laurila	50 mk	Pekka Voutilainen	90 mk
Pekka Kuoppala	80 mk	Pertti Saarenheimo	50 mk

Puheenjohtaja päätti kokouksen.

Jaakko Laurila
puheenjohtaja

Raili Kinnunen
sihteeri

MIDVINTERTRÄFFEN 3—5 JANUARI 1986

VÄLKOMMEN TILL MIDVINTERTRÄFFEN 1986

Som arrangeras vid Trummelsbergs hytttruin i norra Västmanland, längs väg 65 mellan Virsbo och Fagersta. Övernattning sker i vindskydd eller eget tält. Vägen är pilad fr.o.m. fredag e.m. från väg 65. För mer info, ring 0220-417 71, Bo Uv eller 0220-416 35, Roland eller 0220-166 78, Aulis